

Publicerad 2009-01-07 00:20 av siamesen

Kliva av

En sträng av ljus färdas genom landskapet
rusar genom rädslan, ensamheten
tysta skogar står frusna
Härinne vaggas massan av ansikten belysta
kaffeångorna lägger sin trygga filt över våra själar

Gnisslande stannar tåget vid en fläck av ljus
Mitt ansikte släpper av sig självt
Går längs perrongen som mörkret blåser rakt igenom

Utan ljus mejslar vinden min kontur
Utan rälsens dunkande hör jag mig själv
Utan att vaggas möter jag mitt djup

Den symfoni som är jag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren siamesen med Poeter.se id #21994 innehar upphovsrätten